

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 514. — 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ — 1886. ΔΕΙΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 586

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣ ΤΟΥ ΟΦΘΑΜΙΑΤΡΟΥ διήγημα ὑπὸ Δ. Βικέλα.
Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΥΠΑΣΙΩΜΑΤΙΚΩΝ.
ΣΕΙΣΜΟΙ, ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΩΔΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ
ὁ ὄργανισμός τῆς γῆς ὑπὸ Ἰω. Φουστάνου.
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ.
ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟΝ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν Γερμανίᾳ ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα συγγράμματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν: «Ἱστορία τῆς ἐπιστημονικῆς γεωγραφίας τῶν Ἑλλήνων» ὑπὸ H. Berger, τόμος πρῶτος, πραγματευόμενος περὶ τῶν Ἰω-
νων γεωγράφων. — Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀθή-
ναις ἐν τῷ δευτέρῳ βίῳ τῆς 153 Ὀλυμπιάδος ὑπὸ G. Attinger. — «Περὶ τῆς σχέσεως τῶν πέντε πρώτων ἐν τῷ Πλατωνικῷ συμποσίῳ λόγων πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐν τῷ αὐτῷ διαλόγῳ», ὑπὸ W. Resl.

— Ἡ ἐν Παρίσις σχολὴ τῶν ὁμιλουμένων ἀνατολικῶν γλωσσῶν (École des langues orientales vivantes) ἐπιθυμοῦσα νὰ μετέσχη τοῦ ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς συστάσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ὁργανωθέντος ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, ἐνετείλατο ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, τῷ καθηγητῇ τῆς νεοελληνικῆς κ. Αἰ-
μιλίῳ Λεγρὰν νὰ ἐκδώσῃ ἑλληνικὴν τι ἀντικείμενον, ὅπως διανεμηθῇ εἰς τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὸ συνέδριον. Ὁκ. Λεγρὰν ἐτέλεσε πρὸς τοῦτο τὴν *Phylakada* τοῦ Ἀλῆπασα, ποίημα ἀνέκδοτον εἰς δημόδιον γλῶσσῳ ἐν 648 στίχοις περιγράφον τὰ κατὰ τὴν ἀναρσίαν τοῦ βεζίρου τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆ πασᾶ καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ (Complainte d'Ali de Tébelen, pacha de Janina, poème historique en dialecte épirote). Τὸ ποίημα τοῦτο συντέθη πιθανῶς ὑπὸ Ἀλβανοῦ Μου-
σουλμάνου, ὡς καὶ ἡ ἔμμετρος ἱστορία τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ἡ *Αἰληπασιά* τοῦ Χατζῆ Σεκρέτη, ἡ ἀποσπάσματα ἐξέ-
δωκε πρὸ ἐτῶν ὁ κ. Σάβας Καίτοι δὲ συμπαθεῖ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸν δεσπότην τῆς Ἡπείρου, δὲν καταπιέζει ὅμως τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν διὰ φορτικωτάτων ἐγκωμίων καὶ κολα-
κειῶν ὡς ὁ Χατζῆ Σεκρέτης οὐδὲ βαρύνει τὸν ἀναγνώστην διὰ τῆς ἀφορήτου μακρολογίας καὶ πολυλογίας ἐκείνου. Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἐκδότης, «ἡ διδάσκει τὴν ὕλην ἐν τῷ ποιήματι εἶναι ἄριστη. Ὁ ποιητὴς φαίνεται ἀνρίθης παρατηρητῆς τῶν πραγμάτων, ὅτινα μετὰ πολλῆς σαφηνείας ἀφηγεῖται» ἐκλέ-
γει τὰς γραφικὰς λεπτομερείας καὶ ἐκτίθησι ταύτας διὰ προσ-
φωστὰς γλώσσας. Ὅσακις παρεισάγει ὁμιλοῦντας ἐν τῷ ποιήματι τοῦ ἄνδρος περὶ τῆς ἐκείνου τοῦ προσήκοντος λόγου τῇ χαρακτῆρι καὶ τοῖς ἐξέσιν αὐτοῦ. Δύναται δὲ τις εἰπεῖν ὅτι καὶ ἡ λέξις τοῦ ποιήματος δὲν στερεῖται ἐν τισὶν ὑφορᾷ τὸ μέτρον εἶναι ἄπαιστον, ἡ δὲ ὁμοιοκαταληξία πλὴν διελύκτων ἐξαιρέσεων πλουσιωτάτη. Ἐνὶ λόγῳ ὁ στιχομυθὸς δὲν ἀμοιρεῖ ἐμπνεύσεως ποιητικῆς, ἡ δὲ ἀκρίβεια καὶ ἡ φι-
λαλήτης τῆς διηγήσεως ἀναδεικνύουσι τὸ ἔργον ὡς ἐν τῶν καλλίστων τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Πρὸ πάντων δύ-
ναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πηγὴ ἱστορικὴ εἰς πάντα ἀσχολη-
θσομένον νὰ συγγράψῃ μονογραφίαν περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀ-
λῆ πασᾶ.

— Ὁ αὐτὸς ἀκάματος ἑρευνητὴς τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλο-
λογίας καὶ ἱστορίας κ. Αἰμίλιος Λεγρὰν ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἐν
πολυτελεστάτῳ τεύχει εἰς ὀλίγιστα ἀντίτυπα δημοσιευθέντι

«Γενεαλογίαν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μαυροκορδάτων» (Généalogie des Maurocordato de Constantinople et autres documents concernant cette famille.) Τὸ τεῦχος τοῦτο, πλῆρες ἀξιολογημάτων πληροφοριῶν περὶ τῆς ἱστορίας τῶν Μαυροκορδάτων καὶ τῶν φιλολογικῶν ἐργασιῶν τῶν πε-
ρὶ τὰ γράμματα ἀσχολησάντων ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν πε-
ριέχει δύο ἑλληνικὰς πραγματείας περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν
Μαυροκορδάτων, ὧν ἡ μὲν συνταχθεῖσα κατὰ τὰ μέσα τοῦ
παρελθόντος αἰῶνος, ἡ δὲ ἐν ἔτει 1842, καὶ ἐπιτάφια εἰς τινα
μέλη τῆς οἰκογενείας. Πλὴν δὲ τούτων φορτικωτάτων τι ἐγ-
κώμιον Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου, συντεθεὲν λατινιστί
κατὰ τὰς ὁρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὑπὸ τινος Ἰταλοῦ
Ἰωσφ. παιδαγωγοῦ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ διατριβὴν τοῦ Ἰω.
Θ. Οὐλβίου (Hoelbius) περὶ τῶν φιλολογικῶν σπουδῶν Ἰωάν-
νου Νικολάου Μαυροκορδάτου, ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, δι-
απασθεῖσαν ἐν Ἰέννῃ τῷ 1755. Τὸ τεῦχος κοσμεῖται καὶ τὰ
καλλιτεχνικωτάτων χαλκογραφικῶν εἰκόνων Ἀλεξάνδρου
Μαυροκορδάτου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων, τῶν ἡγεμόνων Νικολάου,
Κωνσταντίνου καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτων, καὶ τοῦ
κατὰ τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν πρωταγωνιστήσαντος Ἀλε-
ξάνδρου Μαυροκορδάτου.

— Ὁ ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ Zerbst δοκιμώτατος καθηγη-
τῆς καὶ φιλέλλην Κ. Wärschke ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Φιλο-
λογικῇ Ἑφημερίδι» τοῦ Βερολίνου μακρὰν βιβλιοκρισίαν
περὶ τῶν ἄρτι ἐκδοθεισῶν ἐπιστολῶν τοῦ αἰμνήστου Καραῆ.
Ὁ Κ. Wärschke ἐξαίρει ἐμβριθῶς τὴν μεγάλαν πολιτικὴν
καὶ φιλολογικὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπιστολῶν, πάνυ δὲ εὐ-
φύμως καταδεικνύει τὰς πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ πρὸς
τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀθανάτους ὑπηρεσίας τοῦ μεγαλο-
νύμου Χίου.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σύ-
λλογος κατὰ πρότασιν τῆς φιλολογικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς ἐπέ-
θηκε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Αἰσχύλου διὰ τὴν Ζωγράφειον Βιβλιο-
θήκην τῷ διευκρινένῳ ἐκδότῃ τοῦ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέ-
ους καὶ γυμνασιάρχῃ ἐν Μονάχῳ κ. N. Wecklein.

— Διατρίβει ἐνταῦθα, προσερχόμενος ἐκ τῆς κατὰ τὴν Μι-
κρὰν Ἀσίαν περιουσίας του, ὁ περίπυστος Γερμανὸς γεω-
γράφος καὶ χαρτογράφος κ. Κεϊπερτ.

— Συνήλθε πρὸ τινος ἡ ἱατρικὴ σχολὴ καὶ καθήρτισεν
ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς, ἣν
ὕπεβλεν εἰς τὴν Σύγχλητον τοῦ Πανεπιστημίου. Διὰ τῆς
ἐκδόσεως ταύτης ἡ Σχολὴ προτείνει, ὅπως οἱ φοιτηταὶ ἐξε-
τάζονται δις κατὰ τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὰς, μετὰ
παρέλευσιν μὲν διετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὰ γενικὰ
μαθήματα, μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς τετραετίας εἰς τὰ εἰδικὰ.
Ἡ πρότασις αὕτη ὡς καὶ τινες ἄλλαι προτάσεις τῆς ἱατρι-
κῆς σχολῆς, ἀφορῶσαι τὴν ἐπιστημονικωτέραν κατάρτισιν
τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς, κείνται ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ
ὑπουργείου.

— Ἡ νομικὴ τοῦ πανεπιστημίου σχολὴ, συνελθοῦσα
προέτεινε παμψηφεῖ, ἵνα διορισθῇ καθηγητὴς τοῦ διοικητι-
κοῦ δικαίου ὁ ὑψηλότης κ. Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, ἀπεφά-
σισε δ' ὡς πρὸς τὴν ἔδραν τὴν εἰσηγήσεω τοῦ ρωμαϊκοῦ
δικαίου ν' ἀναλάβῃ τὸ μάθημα τοῦτο ὁ καθηγητὴς τοῦ ρω-
μαϊκοῦ δικαίου κ. Δημητρίος Θεοφανόπουλος.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἐνέκρινε πρό-
τασιν ὑποβληθεῖσαν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κουμπᾶ περὶ κα-
τασκευῆς τοῦ θεάτρου καθ' ἣν οὗτος ὑποχρεοῦται ν' ἀρχίσῃ
δι' ἐξόδων τοῦ 3 μηνῶς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν καὶ ν' ἀποπερα-
τώσῃ τὸ θέατρον 2 ἔτη μετὰ τὴν ἐναρκσίαν του, νὰ λαμβάνῃ
δ' ἀντὶ πάσης ἀποζημιώσεως του τὰς ἐκ τῶν μαγαζιῶν καὶ
τοῦ θεάτρου προσόδους ἐπὶ 25 ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁ-
ποίων θὰ τὰς λαμβάνῃ ὁ δῆμος, ὅστις διατηρεῖ πάντοτε τὴν
πλήρη κυριότητα τοῦ θεάτρου. Ὁ κ. Α. Καμπᾶς ὑποχρεοῦ-
ται καὶ νὰ κατασκευάσῃ τὸ θέατρον συμφῶνως πρὸς τὸ σχέδιον,
ὅπερ θέλει ἐγκρίνει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, νὰ ἔχῃ δὲ διαρκῶς
καὶ κατ' ἔτος θιάσους καλοῦς, ὅπως περιστάσεων τα-
κτικῶς, ἄλλως θέλει πληρόνει πρὸς τὸν δῆμον ποινικὴν ρή-
τραν 25,000 δραχ. δι' ἑκάστον ἔτος παρερχόμενον ἀνευ παρα-
στάσεων.

— Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀμερικανικὴν σχολὴν ἐχορηγήθη τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐν Ὀρεικῷ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς, πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ ὑπάρχοντος ἄλλοτε ἐκεῖ θεάτρου.

— Περαιτωθέντος τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ χώρου, ἐφ' οὗ ἐστήθη ἐν Κερκύρᾳ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Καποδιστρίου, τοῦ πρώτου κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἀποκαλυπτήρια αὐτοῦ θὰ τελεσθῶσι προσεχῶς.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Φερρῶν κατὰ πρότασιν τοῦ δημάρχου ἐψήφισε πλίστωσιν πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Ρήγα Φερραίου στήθησομένου εἰς κατάλληλον τόπον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Φερρῶν πατρίδι τοῦ Ρήγα.

— Διαταγῇ τῆς Διοικήσεως τοῦ ἐν Βερολίῳ Μουσείου ἀποστέλλονται: εἰς Ὀλυμπίαν δύο νέοι ζωγράφοι οἱ κύριοι Siegfert καὶ Lübeck ὅπως ἀπεικονίσωσι διαφόρους σκηνογραφίας ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν. Ἐν Ὀλυμπίᾳ θὰ διατρέψωσι περὶ τὸ ἐν ἔτος.

— Ἐν Πάτραις ἐξεδόθη κατὰ τὸ σύστημα τοῦ «Ρωμηοῦ», ἐφημερίς ὅλη ἐκ στίχων ἐπιγραφομένη «Μωρέας».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Οἱ δικαστικοὶ νόμοι τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς σχετικῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπὸ Θ. Ν. Φλογαίτου. Τόμος τρίτος, περιέχων τὸν ἐμπορικὸν νόμον, τοὺς ἀστικοὺς νόμους· καὶ τοὺς περὶ χαρτοσήμου νόμους. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ. Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1887. 16ον σελ. 607. Τιμᾶται δραχ. 8.

Καὶ ἐν τῇ τοῦ παρόντος τρίτου τόμου τῶν Δικαστικῶν Νόμων καταρτίσει ἐφήρμεσον ὁ συγγραφεὺς τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς ἐν τῷ κειμένῳ μὲν δημοσιεύσεως τῶν ἀσικῶν νόμων, μετὰ τῆς σχετικῆς κάτωθεν ἐκάστου ἄρθρου νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν ὑποσημειώσεσι δὲ κατ' ἐπιστημονικὸν εἰρμὸν καταχωρήσεως τῶν ὅπωςδῆποτε τροπολογησάντων ἢ συμπληρωσάντων αὐτοὺς νόμων καὶ Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ πολλῶν ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων, ἔτι δὲ ἐρμηνευτικῶν καὶ διασαφητικῶν σημειώσεων. Κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως ἐν τῇ τῶν Νόμων περὶ Χαρτοσήμου κατατάξει (διὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ τὸν ἐτι μείζονα τῶν ἀλλεπαλλήλων εἰς συμπληρώσιν αὐτῶν ἐκδοθέντων Βασιλ. Διαταγμάτων), οἱ μὲν νόμοι καταχωρίζονται πάντες σχεδὸν ἐν κειμένῳ κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν μετὰ τῆς σχετικῆς νομολογίας, κάτωθεν δὲ ἐν ὑποσημειώσεσι ἡ σωρεία τῶν συμπληρούντων αὐτοὺς βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ πλείστον ἐγκυκλίων ἐρμηνευτικῶν πολλὰς τῶν διατάξεων αὐτῶν, ἀκριβεστικαί δὲ προσεῖτι σημειώσεις δηλωτικαί τῆς ἐπελθούσης τυχὸν καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως πάσης διατάξεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων.

Σημειωτέον κρίνομεν προσεῖτι, ὅτι, ἀντικαταστήσαντος τὸ βιβλίον τρίτον τοῦ παρ' ἡμῖν Ἑμπορικοῦ Νόμου τοῦ νέου περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας νόμου τῆς 13 Δεκεμβρίου 1878, ἰσχύοντος ἐπομένως τούτου τανῦν, αἱ παρ' ἑκαστον ἄρθρον παραπομπαὶ εἰς τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ Ἑμπορικοῦ νόμου γίνονται κατὰ τὸν νόμον τούτων παρ' ἐκάστῳ ἄρθρῳ οὐχ ἦσαν αὐτοῦ σημειοῦται ἐν παρενθέσει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντικατασταμένων ἀντιστοιχῶν ἄρθρων τοῦ παλαιοῦ νόμου. Ἐν δὲ τοῖς Ἀστικοῖς Νόμοις παρ' ἑκαστον αὐτῶν ἄρθρον παρατίθενται ἐν παρενθέσει οὐχὶ μόνον τὰ ἀντιστοιχῶν ἄρθρα τοῦ Γαλλικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀντιστοιχοὶ διατάξεις τῶν Ρωμαϊκῶν καὶ Βυζαντινῶν νόμων.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ τοῦ παρόντος τόμου συμπληροῦται πᾶσα ἡ σειρὰ τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχυόντων Δικαστικῶν Νόμων μετὰ τῆς κατὰ τὴν νομολογίαν τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν Δικαστηρίου ἐρμηνείας αὐτῶν. Ὑπολείπεται δὲ μόνον ἡ κατ' ἐπιστημονικὴν κατάταξιν δημοσιεύσις συλλογῆς τῶν κυριωτάτων ἐκ τῶν ἄλλων τῆς πολιτείας νόμων μετὰ τῆς σχετικῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου νομολογίας καὶ ἐρμηνευτικῶν τοῦ συγγραφέως σημειώσεων, ἥν ὁ κ. Φλογαῖτης προαγγέγει ἐν ἤδῃ, ἡ δὲ τύπωσις αὐτῆς ἀπὸ πολλοῦ ἀρξάμενη περατοῦται κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπιόντος ἔτους.

Ἡ ἀδελφὴ Μάρθα ὑπὸ Σπυρίδωνος Κ. Παγανέλη.

(Ἀνατυπωθεῖσα ἐκ τῆς «Ἑβδομάδος»). Ἐν Ἀθήναις, 1886. 16ον, σελ. 125. Τιμᾶται δραχμῆς.

Ὁ ἱατρὸς Καλλέργης, συμυνητὸν διήγημα ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Ἐν Σμύρνῃ τυπογραφεῖον «Ἀμαλθείας». 1886. 16ον, σελ. 130.

Ἀνὰ τὰ ὄρη, ὁδοιπορικαὶ σημειώσεις, ὑπὸ Κ. Α. Καπλίου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. 1886. 16ον, σελ. 79. Τιμᾶται δραχμῆς.

Ὁδοιπορικαὶ σημειώσεις Μακεδονίας, Ἡπείρου, νέας ὁροθετικῆς γραμμῆς καὶ Θεσσαλίας, συνταχθεῖσαι τῇ ἐντὶ τῇ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ὑπὸ Νικολάου Θ. Σχινᾶ, ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ, παρὰ τῷ ἐπιτελικῷ γραφείῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐν Ἀθήναις, τυποῖς «Messager d'Athènes». 1886. 16ον, σελ. 274. Τιμᾶται δραχ. 2,50.

Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπὸ J. Bouillet μετ' εἰσαγωγῆς ὑπὸ Α. Laboulbène, καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων, μεταγλωττισθεῖσα ἀδελφὰ τοῦ συγγραφῆως καὶ ποικίλοις συμπληρώμασι πλουτισθεῖσα ὑπὸ Νικολάου Π. Παρίση, ἔξ «Γ. Ὁδῶν, ἱατροῦ, ὑφηγητοῦ τῆς Γενικῆς Παθολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ κλπ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Κορίνθου. 1885. 8ον, σελ. ιζ'—359. Τιμᾶται δρ. 7.

Νεανικὰ ποιήματα ἀπὸ Γεωργίου Βονιζαλίδου. Τόμος δεύτερος. Πατριωτικαὶ ἐμπνεύσεις.— Νεκράνθημα.— Ἑρωτικά σελίδες.— Δευκώματα. Ἐν Σμύρνῃ. 1886. 16ον σελ. 122. Τιμᾶται 1/2 μετ' ἡμίτιον.

Μαροῦσα ἡ Στροπονωιάτιστα μυθιστόρημα πρωτότυπον Νικολάου Α. Ἀντωνοπούλου, ἐκδιδόμενον ὑπὸ Βασιλείου Κόκκοτς. Τόμος πρῶτος. Μέρους Α'. Ἐν Ἀθήναις τυπογραφεῖον Ἀντωνίου Α. Χαλούλου. 1886, 16ον, σελ. 109. Τιμᾶται λεπτῶν 75.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 17 Ὀκτωβρίου.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐπανελήθησαν αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς. Ἡ πρώτη συνεδρία αὐτῆς καθ' ἣν παρήσαν κατὰ τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ καταλόγου 126 βουλευταὶ, κατηναλῶθη ὁλόκληρος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπὶ τετράωρον σχεδὸν ἠγύρευσε ἐξιστοῦν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ δικαιολογῶν τὰ μέτρα, ὅσα ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισεν ἀπαραίτητα πρὸς βύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου.

— Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμόν, τὰ μὲν ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 92,161,113 δραχμὰς, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 96,975,390, ἥτοι ὁ προϋπολογισμὸς παρουσιάζει περίσσειμὰ 4,813,777 δραχ. Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε ἀναγκαζόμενα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀφαιρεῖ ἐκ μὲν τῶν ἐσόδων 7,95% διὰ τὰ πιθανὰ καθυστερούμενα καὶ ἐκ τῶν ἐξόδων 7,60% διὰ τὰς πιστώσεις, οἵτινες ὑπολογίζονται κατὰ τὰ ἐξαχόμενα τοῦ παρελθόντος ὅτι θὰ μείνωσιν ἀδιάθετοι. Οὕτω τὰ μὲν ἔσοδα μειοῦνται εἰς 89,915,990 τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχμὰς 85,160,313. Πρὸς κάλυψιν τοῦ ἥδη ὑπάρχοντος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξ 22 ἐκατομμυρίων καὶ πλέον ἑλλείμματος ἡ κυβερνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν τὰ ἐπόμενα κυριώτερα μέτρα: α) ἀναστέλλει τὴν χρεωλυτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τῶν 6,000,000, τῶν 25,000,000 καὶ τῶν 4,900,000 διὰ τὸ πρῶτον τῶν δανείων προτείνονται δύο μέτρα, ἡ ἡ ἐξόφλησις αὐτοῦ ἡ ἡ διατήρησις τῶν περὶ τόκου καὶ ἀμοιβῶν διατάξεις διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον προτείνεται ἡ ἐξόφλησις διὰ συννομολογήσεως νέου ἡ ἡ διατήρησις τοῦ παλαιοῦ ἀνευ ἀποδόσεως χρεωλυτοῦ ἐν ἑκατέρᾳ δὲ τῶν περιπτώσεων προϋπολογίζεται μόνον ὁ τόκος. β) πάντες οἱ ἄμεσι φόροι, πλὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἔλαιου, ἐπανερχομένου εἰς τὰ 10% αὐξάνονται κατὰ 20% γ) οἱ εἰσαγωγικοὶ τελωνειακοὶ δασμοὶ τοῦ λοιποῦ θὰ εἰσπράττονται εἰς χρυσὸν ἡ εἰς χαρτονόμισμα ἐπὶ πλέον 15%. Ἐν ἑκταγῇ, ἐπειδὴ δὲν ἰσχύουσιν οἱ ἄμεσοι φόροι, πρὸς ἀντιστάθμισιν τῶν βερῶν, ἅτινα θὰ ὑφίστανται οἱ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις φορολογούμενοι, ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν κατῃ-